

Crònica interna de la Festa 2022

Filà Cids

17 D'ABRIL: GLÒRIA MAJOR

Tres anys ha hagut d'esperar **Salvador Medina Martínez** per a eixir de l'hospital i xafar el carrer com a *gloriero*. S'ha acabat per fi este coma fester, tenim les funcions vitals il·lusionades i estem tan forts com sempre, perquè més no es pot estar. Alto! Ahí no acaba tot, la joia de hui és doble perquè els cids estrenem trage femení. **Isabel Navajas Bonilla** és la nostra gloriera de l'hospital. Que bé li para el trage! A ella i a totes, quin encert més gran el de la comissió responsable de fer-lo. Amigues i amics, podem posar-nos solemnes i parafrasejar a **Abraham Lincoln** per a dir que tenim un disseny "Dels cids, pels cids i per als cids".

L'emoció a voltes emana d'una pèrdua i es condensa al llagrima. **Pablo**, fill del nostre enyorat **Iñaki García**, s'abraça al *gloriero* de qui son pare era gran amic. Entre cafés, timonets i *herberos*, alguns membres de la filà troben injust que només hi haja un biombo per a la vestida dels gloriers. L'any que ve, biombo doble o biombo partit. Ja al carrer, el mes d'abril ens compensa l'espera i la pluja de 2019, fa un dia de Glòria preciós, riu en l'esfera la primavera.

Si açò fora una pel·lícula, es titularia *Tu al Preventori, jo a l'Ajuntament*. I tant l'un com l'altra ho han fet de cine. Isabel ha demostrat, a més, que tenim bona escola de *cabos* i ha fet de sergenta cristiana. Ara toca celebrar-ho: tots a la filà a dinar. Acabarem estos apunts de la Glòria Major amb les paraules de Salvador:

"Va ser un dia indescriptible, principalment pel carinyo i la calidesa que vaig rebre de tots i cadascun de vosaltres. Ha sigut un honor representar-vos"

I d'Isabel:

"Ahir totes les dones cids vam ser glories, però sobretot glories"

18 D'ABRIL: GLÒRIA INFANTIL

La nostra Mari té per a tots: esmorzar dolç per als xiquets i esmorzar salat per als majors. I de tot més perquè la filà ha crescut; cap problema, com sempre un 10 en restauració i saber fer. Hui els cids tenen el somriure i la il·lusió de **Marc Verdú**, i del seus pares, **Pablo** i **Vanessa**, que han sabut esperar i traure-li el dobladet de la túnica. El sol d'este Dilluns de Pasqua és com el d'ahir: agraït i alcohòlic. La Unió Musical d'Adzeneta, amb qui estem a punt de fer les bodes d'or, ens acompanya amb pasdobles des de la filà fins a la Font Redona. Volen el confeti, les serpentines i les al·leluies; el carrer Sant Nicolau vibra amb la Glòria Infantil. Marc ho ha fet de categoria i, després de la mascletà, anem a celebrar-ho. Formem entre plat i plat; Marc i els pares fan de *cabos* i també un capità moro i *judio* al mateix temps. Tres dies falten per als Músics, després d'esperar tres anys.

21 D'ABRIL: NIT DELS MÚSICS

Per fi és la vespra de la trilogia, pensàvem que no arribaria mai. Ens hem aguantat la Festa i, d'alguna manera, la Festa ens ha aguantat a tots. El dia és llarg i curt al mateix temps. Els últims preparatius, els primers abraços, el

primer dinar de festes per a molts i, a poqueta nit, després de cantar l'himne, tots i totes a menjar olla. El desig de vestir-nos de festers i la responsabilitat afegida que enguany tenim provoquen un fet insòlit: no hi ha entraeta dels Músics per falta de quòrum. Els músics ho agraïxen i quatre o cinc cids no s'ho acaben de creure. Demà més.

22 D'ABRIL: DIA DE LES ENTRADES

En l'antiga Roma Diana era la divinitat de la caça, guerrera i protectora a parts iguals. Els Cids fem hui més Diana que mai, perquè dones, guerreres i protectores són totes les nostres dianeres. El poeta **Càtul** va escriure en l'himne a Diana "Sis quocumque tibi placet sancta nomine" ("Sigues venerada amb qualsevol nom que t'agrade"). I ací van els noms de les nostres dianeres pioneres: **Raquel, Blanca, Xesca, Raquel, Núria, Ana, Elena, Arantxa, Patricia, Isabel, Maria, Ada, Mónica, Susana, Ana Victoria, Lucia, Júlia, Carmen, Gema, Sonia, Noelia i Pilar.**

Enhorabona de nou a totes i gràcies per fer-ho tan bé. No és un agraïment de tràmit, escoltant al públic que vos va vore, tant en el primer tram com en el Carbonato, corroborarem el que ja sabíem: sou unes artistes. Després de tanta emoció, toca reposar forces i esmorzar tranquil·lament, però no tant, que el Partidor ens espera des de fa massa temps.

Carrosses, metalls, músics, *boatos*, els trages de sempre i els trages nous, cavalls, fotògrafs, manons, manats... Teníem tantes ganes de tornar que pareix que estiguem somiant-ho. Al carreró on ens donen les armes i els banderins, el nostre gran compositor **Joseph von Valle** dirigix l'últim assaig de la *roponà*. Somriu devanit, pareix que serà un èxit.

Amb un poc de retard arriba l'hora d'arrancar. Una esquadra de cids jóvens i guapos desperta l'admiració del públic i l'enveja de les altres filaes. Just al mig, els dos *sex symbols* de la filà: **Paco Piñero i Ulisses Dueñas**. Un altre Dueñas, **Arnaldo**, fa l'arrancà i un altre galant, **Rafael Pérez Olaya**, el substituïx a mitjan recorregut i inventa una nova modalitat: el cabo remugó. No fa més que queixar-se, diu que anem molt a pressa. Ja en la *Bandeja*, arriba el torn dels esquadrists lletjos. Per sort, els grans *cabos* d'este tram, **Paco Aznar** júnior i **Jorge Ruiz**, capten tota l'atenció de veïns i visitants.

De vesprada, mentre entren els nostres germans moros, la xaranga dels Cids triomfa. Hem complit i, sobretot, disfrutat del dia. Alguns també disfrutaran de la nit. En l'edat està el misteri.

23 D'ABRIL: DIA DE SANT JORDI

A deu minuts per a les nou comença la nostra Segona Diana. En som tants que només posant una esquadra darrere de l'altra ja fem la mitat del recorregut. La implicació en este acte està més que consolidada. Alguns festers comenten que s'hauria de primar la participació infantil i repartir el mig punt d'esquadra entre els pares i mares que porten al xiquet. Amb el pasdoble *Aitana* arribem darrere del castell. En acabar d'esmorzar, Salvador, el nostre *gloriero* d'enguany, s'afanya per a dur el guió en la processó de la relíquia.

Als peus del monument que Alcoi va dedicar a sant Jordi, homenatge al nostre fester veterà. Si ahir, fent de cop, **Jordi Miró Belda** era l'últim cid de l'entrada, hui és el primer i principal. La *laudatio* repassa la seua trajectòria i els mèrits que el fan mereixedor d'este reconeixement, amb especial atenció a l'equilibri entre tradició i evolució que sempre ha volgut en la Nostra Festa. Envoltat per la seua extensa família, Jordi ens agraïx este homenatge i ens anima a continuar sent això: una gran família fester. Sona l'*Apòstol poeta* del mestre **Ferrero** i, en nom de tots i totes, el nostre primer tro **Quique Romà** imposa a Jordi la insígnia d'or de fester veterà.

Com a bona família que som, aprofitem un espai tan gran per a fer-nos la foto. En la filà ja no cabem en l'objectiu i ací també costa un poc. Senyal que creixem. Tornem a passar el Pont Nou per al dinar més lluit de festes. Sant Jordi ens ha regalat de nou un dia lluminós, però l'airet deu ser cosa de sant Blai i a voltes al carrer fa un fretorro que gela... Això no és culpa de ningú, però és obligat agrair la generositat i fortalesa de tots els adults i xiquets que vau dinar en la carpa.

La processó general transcorre amb la solemnitat requerida. Només una anècdota posa la nota d'humor en el pas dels cids. A **Jordi Minyana**, li entra pixera i, amb les presses, tanca la porta i se li queda la capa fora de l'urinari. Una estampa devota i humana, preciosa, inoblidable.

24 D'ABRIL: DIA DELS TRONS

Hui toca guerra i els cids tenim els millors guerrers i guerreres. Després de les ambaixades, demostrem que sabem donar-ho tot per a defendre la nostra terra i per a recuperar-la. A voltes massa i tot. De vesprada va faltar poc perquè el nostre cop li llevara la faena la faena a l'alferes cristià i es carregara ell soletes a l'alferes moro, d'una bona *trabucà* per l'esquena. Tampoc va ser culpa nostra, que quede clar.

Amb el castell perdut i recuperat per a la creu, comencem a pensar com de ràpid passa el temps i com d'intenses i especials han sigut les festes d'enguany. Encara ens queda un altre acte triomfant, que cada volta congrega a més gent: l'entraeta de Carros de Foc. Deixem en esta acta un record agraït al seu compositor, **Evànguelos Odisseas Papathanassiou**, més conegut com **Vangelis**, per tots els bons moments que la seua música ens ha donat i ens donarà, gràcies a la versió de la **Unió Musical d'Adzeneta**.

Amigues i amics cids, acabe ja esta crònica. Espere no haver-me fet molt pesat. Un detall només, hi ha una sèrie de termes que conscientment no he volgut posar negre sobre blanc [...] perquè qui s'ha emportat tantes vides en Alcoi i en tot el món no mereix ser anomenat. Gràcies de nou per concedir-me l'honor i la responsabilitat de ser el vostre croniste.

VISCA LA FILÀ CIDS!
VISCA SANT JORDI!

Alcoi, 27 d'abril de 2022